Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2022/0402(CNS)

28.9.2023

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Prawnej

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania orzeczeń i przyjmowania dokumentów urzędowych dotyczących pochodzenia dziecka oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia pochodzenia dziecka
(COM(2022)695 final – C9-0002/2023 – 2022/0402(CNS))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Robert Biedroń

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

8 grudnia 2022 r. Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania orzeczeń i przyjmowania dokumentów urzędowych dotyczących pochodzenia dziecka oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia pochodzenia dziecka (2022/0402 (CNS)). 9 stycznia 2023 r. Rada postanowiła skonsultować się z Parlamentem Europejskim w sprawie wniosku (COM(2022) 695 final).

Celem niniejszego wniosku jest wzmocnienie ochrony praw podstawowych i innych praw dzieci w sytuacjach transgranicznych, w tym ich prawa do tożsamości, niedyskryminacji, życia prywatnego i rodzinnego oraz do dziedziczenia i do alimentów w innym państwie członkowskim, przy uwzględnieniu najlepszego interesu dziecka jako kwestii nadrzędnej.

Aby rozwiązać problemy związane z uznawaniem pochodzenia dziecka do wszystkich celów i wypełnić istniejącą lukę w prawie Unii, Komisja proponuje przyjęcie unijnych przepisów regulujących kwestię jurysdykcji krajowej w sprawach dotyczących pochodzenia dziecka (przepisy określające, które sądy państw członkowskich są właściwe do rozpatrywania spraw dotyczących pochodzenia dziecka, w tym do jego ustalania, w sytuacjach transgranicznych) oraz kwestię prawa właściwego (przepisy wyznaczające prawo krajowe, które należy stosować w sprawach dotyczących pochodzenia dziecka, w tym do jego ustalania, w sytuacjach transgranicznych); rozwiązanie takie ułatwiłoby uznawanie w jednym państwie członkowskim pochodzenia dziecka ustalonego w innym państwie członkowskim. Komisja proponuje również ustanowienie europejskiego poświadczenia pochodzenia dziecka, o które dzieci (lub ich przedstawiciele ustawowi albo pełnomocnicy) mogłyby się ubiegać i z którego mogłyby korzystać w celu potwierdzenia swojego pochodzenia w innym państwie członkowskim.

Mając na uwadze wyżej wymienione cele, a także liczne przeszkody i istniejące luki w prawie Unii, Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia Parlamentu Europejskiego musi zapewnić odpowiednie uwzględnienie tego uznawania i równości płci w przyszłym rozporządzeniu.

Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić dzieciom korzystanie z przysługujących im praw i utrzymanie ich statusu prawnego w sytuacjach transgranicznych, niezależnie od ich sytuacji rodzinnej i bez dyskryminacji, zwłaszcza skierowanej przeciwko kobietom i parom osób tej samej płci, lub naruszającej najlepszy interes dziecka.
Nieuznawanie przez państwo członkowskie pochodzenia dziecka ustalonego w innym państwie członkowskim dotyczy w szczególności rodzin tęczowych (rodzin LGBTIQ+), jak również innych typów rodzin, które nie odpowiadają modelowi rodziny nuklearnej.

Konieczne jest również położenie nacisku na to, że państwa członkowskie UE muszą uznać więź rodzic-dziecko w celu umożliwienia dziecku nieograniczonego korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium wszystkich państw członkowskich z każdym z rodziców, zagwarantowanego w art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), którego stosowanie ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia równości płci.

Zgodnie z wnioskiem Komisji wykaz podstaw odmowy uznania pochodzenia dziecka jest wyczerpujący i wymienia między innymi względy porządku publicznego (ordre public); w związku z tym mają go stosować sądy i inne właściwe organy państw członkowskich, w pełni

szanując, wypełniając i chroniąc prawa podstawowe i zasady określone w Karcie, w szczególności jej art. 21 dotyczący prawa do niedyskryminacji. W związku z tym właściwe organy nie powinny mieć możliwości stosowania wyjątku związanego z porządkiem publicznym w celu dyskryminacji kobiet i par osób tej samej płci; decyzje zawsze muszą być zgodne z najlepszym interesem dziecka i promować ten najlepszy interes.

Osiągnięcie równości płci w Europie i wyeliminowanie nierówności strukturalnych wymaga silnego zaangażowania nie tylko ze strony instytucji UE, decydentów politycznych i organizacji pozarządowych, ale również ze strony państw członkowskich.

POPRAWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Prawnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o wzięcie pod uwagę co następuje:

Poprawka 1
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4a) Należy stosować wykładnię zawężającą porządku publicznego w rozumieniu rozporządzenia, zgodnie z orzecznictwem TSUE. W wyroku w sprawie C-490/20 TSUE powtórzył swoje stanowisko, zgodnie z którym pojęcie „porządku publicznego” — stosowane w celu uzasadnienia odstępstwa od podstawowej swobody — trzeba rozumieć w sposób zawężający, tak aby jego zakres nie mógł być określany jednostronnie przez każde państwo członkowskie, bez kontroli ze strony instytucji Unii.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Pochodzenie dziecka zapewnia mu szereg praw, w tym prawo do tożsamości, nazwiska, obywatelstwa (w przypadkach uregulowanych zasadą ius sanguinis),	(11) Pochodzenie dziecka zapewnia mu szereg praw, w tym prawo do tożsamości, nazwiska, obywatelstwa (w przypadkach uregulowanych zasadą ius sanguinis),

prawo do pieczy i prawo do kontaktów z rodzicami, prawo do alimentów, prawo do dziedziczenia oraz prawo do reprezentacji prawnej przez rodziców. Nieuznanie w jednym państwie członkowskim pochodzenia dziecka ustalonego w innym państwie członkowskim może mieć poważne negatywne skutki dla praw podstawowych dzieci oraz dla praw przysługujących dzieciom na mocy prawa krajowego. Może to skłaniać rodziny do wszczynania postępowań o uznanie pochodzenia swoich dzieci w innym państwie członkowskim, chociaż wynik takich postępowań jest niepewny i wiąże się ze znacznym nakładem czasu i kosztów zarówno dla rodzin, jak i dla systemów sądowych państw członkowskich. W ostatecznym rozrachunku rodziny mogą zniechęcić się do korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się z obawy, że pochodzenie dziecka nie zostanie uznane w innym państwie członkowskim do celów korzystania z praw wynikających z prawa krajowego.

prawo do pieczy i prawo do kontaktów z rodzicami, prawo do alimentów, prawo do dziedziczenia oraz prawo do reprezentacji prawnej przez rodziców. Nieuznanie w jednym państwie członkowskim pochodzenia dziecka ustalonego w innym państwie członkowskim może mieć poważne negatywne skutki dla praw podstawowych dzieci oraz dla praw przysługujących dzieciom na mocy prawa krajowego. Może to skłaniać rodziny do wszczynania postępowań o uznanie pochodzenia swoich dzieci w innym państwie członkowskim, chociaż wynik takich postępowań jest niepewny i wiąże się ze znacznym nakładem czasu i kosztów zarówno dla rodzin, jak i dla systemów sądowych państw członkowskich. W ostatecznym rozrachunku rodziny mogą zniechęcić się do korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się z obawy, że pochodzenie dziecka nie zostanie uznane w innym państwie członkowskim do celów korzystania z praw wynikających z prawa krajowego. ***Dopuszczenie do tego, aby rodziny znalazły się poza systemem stanowiącym fundament społeczeństwa, jest jednoznaczne z dyskryminacją dzieci i ich rodzin: trzeba chronić ich prawo do bezpieczeństwa i godności. Pozbawienie niektórych rodzin prawa do istnienia oznacza pozbawienie ich godności człowieka i jest sprzeczne z naszymi europejskimi wartościami i promowaniem równości płci. Nieuznawanie przez państwo członkowskie pochodzenia dziecka ustalonego w innym państwie członkowskim dotyczy w szczególności rodzin tęczowych (rodzin LGBTIQ+), jak również innych typów rodzin, które nie odpowiadają modelowi rodziny nuklearnej. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której nie istnieje związek biologiczny między rodzicami a dzieckiem. Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić dzieciom korzystanie z przysługujących im praw i utrzymanie ich statusu prawnego w sytuacjach***

transgranicznych, niezależnie od ich sytuacji rodzinnej i bez dyskryminacji.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) Zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości, na podstawie art. 21 TFUE i związanych z nim przepisów prawa wtórnego, poszanowanie tożsamości narodowej państwa członkowskiego na podstawie art. 4 ust. 2 TUE oraz porządku publicznego państwa członkowskiego nie może służyć jako uzasadnienie odmowy uznania pochodzenia dziecka od rodziców jednej płci do celów korzystania z praw przysługujących dziecku na mocy prawa Unii. Ponadto do celów korzystania z tych praw dowód pochodzenia dziecka można przedłożyć w dowolnej postaci[52]. Państwo członkowskie nie ma zatem prawa wymagać, aby dana osoba przedłożyła przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zaświadczenia dołączone do orzeczenia sądu, dokument urzędowy dotyczący pochodzenia dziecka lub europejskie poświadczenie pochodzenia dziecka ustanowione niniejszym rozporządzeniem, jeżeli osoba ta powołuje się – w kontekście wykonywania prawa do swobodnego przemieszczania się – na prawa przysługujące dziecku na mocy prawa Unii. Nie powinno to jednak pozbawiać danej osoby możliwości wyboru, aby w takiej sytuacji przedłożyć także odpowiednie zaświadczenie lub europejskie poświadczenie pochodzenia dziecka przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. W celu zapewnienia, aby obywatele Unii i członkowie ich rodzin byli świadomi tego, że niniejsze rozporządzenie nie narusza praw dziecka wynikających z prawa Unii, formularze zaświadczeń i europejskiego	(14) Zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości, na podstawie art. 21 TFUE i związanych z nim przepisów prawa wtórnego, poszanowanie tożsamości narodowej państwa członkowskiego na podstawie art. 4 ust. 2 TUE oraz porządku publicznego państwa członkowskiego nie może służyć jako uzasadnienie odmowy uznania pochodzenia dziecka od rodziców jednej płci do celów korzystania z praw przysługujących dziecku na mocy prawa Unii. ***Odmowa nigdy nie może być sprzeczna z najlepszym interesem dziecka – najlepszego interesu dziecka trzeba zawsze przestrzegać. W żadnym wypadku nie można wykorzystywać najlepszego interesu dziecka do uzasadnienia odmowy ze względu na płeć rodziców.*** Ponadto do celów korzystania z tych praw dowód pochodzenia dziecka można przedłożyć w dowolnej postaci[52]. Państwo członkowskie nie ma zatem prawa wymagać, aby dana osoba przedłożyła przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zaświadczenia dołączone do orzeczenia sądu, dokument urzędowy dotyczący pochodzenia dziecka lub europejskie poświadczenie pochodzenia dziecka ustanowione niniejszym rozporządzeniem, jeżeli osoba ta powołuje się – w kontekście wykonywania prawa do swobodnego przemieszczania się – na prawa przysługujące dziecku na mocy prawa Unii. Nie powinno to jednak pozbawiać danej osoby możliwości wyboru, aby w takiej sytuacji przedłożyć także odpowiednie zaświadczenie lub europejskie poświadczenie pochodzenia

poświadczenia pochodzenia dziecka załączone do niniejszego rozporządzenia powinny zawierać informację o tym, że dane zaświadczenie lub europejskie poświadczenie pochodzenia dziecka nie narusza praw dziecka wynikających z prawa Unii, w szczególności praw przysługujących dziecku na mocy prawa Unii dotyczącego swobodnego przemieszczania się, oraz – że do celów korzystania z tych praw dowód pochodzenia dziecka można przedłożyć w dowolnej postaci.

dziecka przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. W celu zapewnienia, aby obywatele Unii i członkowie ich rodzin byli świadomi tego, że niniejsze rozporządzenie nie narusza praw dziecka wynikających z prawa Unii, formularze zaświadczeń i europejskiego poświadczenia pochodzenia dziecka załączone do niniejszego rozporządzenia powinny zawierać informację o tym, że dane zaświadczenie lub europejskie poświadczenie pochodzenia dziecka nie narusza praw dziecka wynikających z prawa Unii, w szczególności praw przysługujących dziecku na mocy prawa Unii dotyczącego swobodnego przemieszczania się, oraz – że do celów korzystania z tych praw dowód pochodzenia dziecka można przedłożyć w dowolnej postaci.

---

[52] Wyroki Trybunału Sprawiedliwości z 25 lipca 2002 r., MRAX, C-459/99, ECLI:EU:C:2002:461, pkt 61 i 62, oraz z 17 lutego 2005 r., Oulane, C-215/03, ECLI:EU:C:2005:95, pkt 23–26.

[52] Wyroki Trybunału Sprawiedliwości z 25 lipca 2002 r., MRAX, C-459/99, ECLI:EU:C:2002:461, pkt 61 i 62, oraz z 17 lutego 2005 r., Oulane, C-215/03, ECLI:EU:C:2005:95, pkt 23–26.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 36

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(36) Aby ułatwić uznawanie orzeczeń sądów i dokumentów urzędowych w sprawach dotyczących pochodzenia dziecka, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące jurysdykcji w zakresie ustalania pochodzenia dziecka w sytuacjach z elementem transgranicznym. W niniejszym rozporządzeniu należy również wyjaśnić kwestię prawa dzieci w wieku poniżej 18 lat do otrzymania możliwości wyrażenia swoich poglądów	(36) Aby ułatwić uznawanie orzeczeń sądów i dokumentów urzędowych w sprawach dotyczących pochodzenia dziecka, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące jurysdykcji w zakresie ustalania pochodzenia dziecka w sytuacjach z elementem transgranicznym. W niniejszym rozporządzeniu należy również wyjaśnić kwestię prawa dzieci w wieku poniżej 18 lat do otrzymania możliwości wyrażenia swoich poglądów w postępowaniu, którego są podmiotem**,**

w postępowaniu, którego są podmiotem.	***zgodnie z art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka***.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 42

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(42) Jeżeli jurysdykcji nie można ustalić na podstawie ogólnych alternatywnych podstaw jej ustalania, powinna ona przysługiwać sądom państwa członkowskiego, w którym dziecko się znajduje. Zasada ta, opierająca się na obecności dziecka, powinna w szczególności umożliwiać sądom państwa członkowskiego wykonywanie jurysdykcji w odniesieniu do dzieci będących obywatelami państw trzecich, w tym w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub korzystających z takiej ochrony, takich jak dzieci, które są uchodźcami***, i*** dzieci, które zostały przesiedlone za granicę z powodu niepokojów w państwie ich zwykłego pobytu.	(42) Jeżeli jurysdykcji nie można ustalić na podstawie ogólnych alternatywnych podstaw jej ustalania, powinna ona przysługiwać sądom państwa członkowskiego, w którym dziecko się znajduje. Zasada ta, opierająca się na obecności dziecka, powinna w szczególności umożliwiać sądom państwa członkowskiego wykonywanie jurysdykcji w odniesieniu do dzieci będących obywatelami państw trzecich, w tym w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub korzystających z takiej ochrony, takich jak dzieci, które są uchodźcami ***oraz*** dzieci, które zostały przesiedlone za granicę ***i są ofiarami handlu ludźmi,*** z powodu niepokojów w państwie ich zwykłego pobytu.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 49

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(49) W postępowaniu w sprawie ustalenia pochodzenia dziecka na podstawie niniejszego rozporządzenia należy co do zasady – zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości – zapewnić dzieciom w wieku poniżej 18 lat, które są podmiotem danego postępowania i są zdolne do formułowania własnych poglądów, faktyczną i skuteczną	(49) ***Zgodnie z art. 12 Konwencji ONZ o prawach dziecka i art. 24 ust. 1 Karty wszystkie dzieci mają prawo do wyrażania swoich poglądów, uczuć i życzeń we wszystkich sprawach, które ich dotyczą, oraz do tego, by ich poglądy były brane pod uwagę i traktowane poważnie. W związku z tym*** w postępowaniu w sprawie ustalenia pochodzenia dziecka na podstawie niniejszego rozporządzenia

możliwość wyrażenia tych poglądów, a przy ocenie najlepszego interesu dziecka należy nadać tym poglądom należytą wagę. Rozporządzenie powinno jednak pozostawić kwestię rozstrzygnięcia tego, kto przeprowadzi wysłuchanie dziecka i jak wysłuchanie to przebiegnie, prawu krajowemu i procedurze krajowej obowiązującym w państwach członkowskich. Ponadto, chociaż wysłuchanie jest prawem dziecka, nie powinno być ono traktowane jako bezwzględny obowiązek, lecz powinno być oceniane z uwzględnieniem najlepszego interesu dziecka.

należy co do zasady – zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości – zapewnić dzieciom w wieku poniżej 18 lat, które są podmiotem danego postępowania i są zdolne do formułowania własnych poglądów, faktyczną i skuteczną możliwość wyrażenia tych poglądów, a przy ocenie najlepszego interesu dziecka należy nadać tym poglądom należytą wagę. Rozporządzenie powinno jednak pozostawić kwestię rozstrzygnięcia tego, kto przeprowadzi wysłuchanie dziecka i jak wysłuchanie to przebiegnie, prawu krajowemu i procedurze krajowej obowiązującym w państwach członkowskich. Ponadto, chociaż wysłuchanie jest prawem dziecka, nie powinno być ono traktowane jako bezwzględny obowiązek, lecz powinno być oceniane z uwzględnieniem najlepszego interesu dziecka.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 56

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(56) Względy interesu publicznego powinny umożliwić sądom i innym właściwym organom zajmującym się ustalaniem pochodzenia dziecka w państwach członkowskich nieuwzględnienie – w wyjątkowych okolicznościach – niektórych przepisów prawa obcego, gdy w danym przypadku stosowanie tych przepisów byłoby oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego. Ani sądy, ani inne właściwe organy nie powinny jednak mieć możliwości zastosowania wyjątku dotyczącego porządku publicznego, jeżeli pominięcie prawa innego państwa byłoby sprzeczne z Kartą, w szczególności z jej	(56) Względy interesu publicznego powinny umożliwić sądom i innym właściwym organom zajmującym się ustalaniem pochodzenia dziecka w państwach członkowskich nieuwzględnienie – w wyjątkowych okolicznościach – niektórych przepisów prawa obcego, gdy w danym przypadku stosowanie tych przepisów byłoby oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego. Ani sądy, ani inne właściwe organy nie powinny jednak mieć możliwości zastosowania wyjątku dotyczącego porządku publicznego, jeżeli pominięcie prawa innego państwa byłoby sprzeczne z Kartą, w szczególności z jej art. 21 zakazującym dyskryminacji***, lub***

art. 21 zakazującym dyskryminacji.	***naruszałoby najlepszy interes dziecka. Podkreśla, że państwa członkowskie UE muszą uznać więź rodzic-dziecko w celu umożliwienia dziecku nieograniczonego korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium wszystkich państw członkowskich z każdym z rodziców, zagwarantowanego w art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), którego stosowanie ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia równości płci. Właściwe organy nie powinny mieć możliwości stosowania odstępstwa dotyczącego porządku publicznego w celu dyskryminacji kobiet i par osób tej samej płci.***

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 60 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(60a) Aby zapobiec rozdrobnieniu systemów prawnych dla rodzin transgranicznych, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje wzór umowy międzynarodowej, który opierałby się na przepisach i zasadach niniejszego rozporządzenia i byłby wykorzystywany przez państwa członkowskie do nawiązywania stosunków dwustronnych z państwami trzecimi, w których stosowane byłoby wzajemne uznawanie pochodzenia dziecka.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 75

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(75) Względy interesu publicznego	(75) Względy interesu publicznego

powinny umożliwić sądom lub innym właściwym organom państw członkowskich odmowę – w wyjątkowych okolicznościach – uznania lub, w zależności od przypadku, przyjęcia orzeczenia sądu lub dokumentu urzędowego w sprawie dotyczącej pochodzenia dziecka ustalonego w innym państwie członkowskim, gdy w danym przypadku takie uznanie lub przyjęcie byłoby oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego. Ani sądy, ani inne właściwe organy nie powinny jednak mieć możliwości odmowy uznania lub, w zależności od przypadku, przyjęcia orzeczenia sądu lub dokumentu urzędowego wydanego w innym państwie członkowskim w sytuacji, w której byłoby to sprzeczne z Kartą, w szczególności z jej art. 21 zakazującym dyskryminacji.	powinny umożliwić sądom lub innym właściwym organom państw członkowskich odmowę – w wyjątkowych okolicznościach – uznania lub, w zależności od przypadku, przyjęcia orzeczenia sądu lub dokumentu urzędowego w sprawie dotyczącej pochodzenia dziecka ustalonego w innym państwie członkowskim, gdy w danym przypadku takie uznanie lub przyjęcie byłoby oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego. Ani sądy, ani inne właściwe organy nie powinny jednak mieć możliwości odmowy uznania lub, w zależności od przypadku, przyjęcia orzeczenia sądu lub dokumentu urzędowego wydanego w innym państwie członkowskim w sytuacji, w której byłoby to sprzeczne z Kartą, w szczególności z jej art. 21 zakazującym dyskryminacji***, zwłaszcza skierowanej przeciwko kobietom i parom osób tej samej płci, lub z najlepszym interesem dziecka***.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 99 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(99a) Podkreśla, że brak uznania rodziców może negatywnie wpływać na dzieci w rodzinach w całej ich różnorodności, w tym prowadzić do pozbawienia dzieci przysługującego im prawa do dziedziczenia lub prawo do tego, by jedno z rodziców działało jako jego pełnomocnik w takich sprawach, jak opieka medyczna, opieka nad dziećmi i edukacja.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 99 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(99b) Podkreśla, że niektóre rodzaje rodzin często zmagają się z koniecznością ustalania filiacji na drodze sądowej oraz z kosztami takiego postępowania. Mając na uwadze, że pewność prawa w zakresie uznawania ograniczy poważne obawy i problemy, z jakimi borykają się niektóre rodziny, w kontekście podróży i przemieszczania się w UE.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono wspólne przepisy dotyczące jurysdykcji i prawa właściwego w zakresie ustalania pochodzenia dziecka w jednym z państw członkowskich w sytuacjach transgranicznych; wspólne przepisy dotyczące uznawania lub, w zależności od przypadku, przyjmowania w jednym z państw członkowskich orzeczeń wydanych przez sąd w sprawach dotyczących pochodzenia dziecka oraz dokumentów urzędowych dotyczących pochodzenia dziecka sporządzonych lub zarejestrowanych w innym państwie członkowskim oraz ustanowiono europejskie poświadczenie pochodzenia dziecka.	W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono wspólne przepisy dotyczące jurysdykcji i prawa właściwego w zakresie ustalania pochodzenia dziecka w jednym z państw członkowskich w sytuacjach transgranicznych; wspólne przepisy dotyczące uznawania lub, w zależności od przypadku, przyjmowania w jednym z państw członkowskich orzeczeń wydanych przez sąd w sprawach dotyczących pochodzenia dziecka oraz dokumentów urzędowych dotyczących pochodzenia dziecka sporządzonych lub zarejestrowanych w innym państwie członkowskim oraz ustanowiono europejskie poświadczenie pochodzenia dziecka. ***Przepisy te stosuje się tak, aby nie naruszać charakteru lub rodzaju rodziny, w odniesieniu do przysposobienia w państwie członkowskim przez jednego lub oboje rodziców.***

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 4 – akapit 1 – punkt 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. „pochodzenie dziecka” oznacza ***ustalone*** prawnie ***pochodzenie dziecka***. Obejmuje ono status prawny bycia dzieckiem konkretnego rodzica lub konkretnych rodziców;	1. „pochodzenie dziecka” oznacza prawnie ***ustaloną relację dziecko-rodzic***. Obejmuje ono status prawny bycia dzieckiem konkretnego rodzica lub konkretnych rodziców; *(Poprawka ta polega na zmianie sformułowania „rodzic-dziecko” na „dziecko-rodzic” i ma zastosowanie do całego tekstu. Jej przyjęcie będzie wymagać zmian technicznych w całym tekście.)*

Uzasadnienie

Rozporządzenie ma na celu ochronę praw dziecka wynikających z faktu, że dziecko ma rodzica, a pochodzenie dziecka jest ustanowione na mocy prawa. Niniejsza poprawka ma na celu lepsze odzwierciedlenie tego podejścia ukierunkowanego na dziecko.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 17 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a. Przepisy te stosuje się tak, aby nie naruszać charakteru lub rodzaju rodziny, w odniesieniu do przysposobienia w państwie członkowskim przez jednego lub oboje rodziców.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 22 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Przepis ust. 1 stosują sądy i inne właściwe organy państw członkowskich, ***przestrzegając podstawowych praw*** i ***zasad***	2. Przepis ust. 1 stosują ***niezawisłe*** sądy i inne właściwe organy państw członkowskich, ***w pełni szanując,***

określonych w Karcie, w szczególności jej art. 21 ***dotyczącego*** prawa do niedyskryminacji.	***wypełniając i chroniąc podstawowe prawa*** i ***zasady określone*** w Karcie, w szczególności jej art. 21 ***dotyczącym*** prawa do niedyskryminacji***, i nie można ich w żadnych okolicznościach stosować do uzasadnienia dyskryminacji ze względu na płeć rodziców. Odmowa nigdy nie może być sprzeczna z najlepszym interesem dziecka – najlepszego interesu dziecka trzeba zawsze przestrzegać.***

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 31 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) jeżeli takie uznanie jest oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie, przy uwzględnieniu interesu dziecka;	a) jeżeli takie uznanie jest oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie, przy uwzględnieniu ***i ochronie najlepszego*** interesu dziecka ***w każdym przypadku***;

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 39 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) jeżeli takie uznanie jest oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie, przy uwzględnieniu interesu dziecka;	a) jeżeli takie uznanie jest oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie, przy uwzględnieniu ***i ochronie*** interesu dziecka ***w każdym przypadku***; ***W żadnym wypadku nie można wykorzystywać najlepszego interesu dziecka do uzasadnienia odmowy ze względu na płeć rodziców.***

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 45 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Sądy i inne właściwe organy państw członkowskich biorą pod uwagę względy porządku publicznego, o którym mowa w ust. 1, ***przestrzegając praw podstawowych*** i ***zasad określonych*** w Karcie, w szczególności jej art. 21 ***dotyczącego*** prawa do niedyskryminacji.	2. Sądy i inne właściwe organy państw członkowskich biorą pod uwagę względy porządku publicznego, o którym mowa w ust. 1, ***w pełni szanując, wypełniając i chroniąc podstawowe prawa*** i ***zasady określone*** w Karcie, w szczególności jej art. 21 ***dotyczącym*** prawa do niedyskryminacji***; w związku z tym powinny one działać z poszanowaniem praw kobiet i par osób tej samej płci. Musi to zawsze być zgodne z najlepszym interesem dziecka i promować ten najlepszy interes.***

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 49 – ustęp 3 – litera h a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ha) poświadczenie jest dostępne we wszystkich językach urzędowych UE i w alfabecie Braille'a, a także uwzględnia aspekt płci.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 70 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Do dnia [***5 lat*** od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, zawierające ocenę wszelkich napotkanych problemów praktycznych, sporządzone	1. Do dnia [***3 lata*** od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, zawierające ocenę wszelkich napotkanych problemów praktycznych, sporządzone

z wykorzystaniem informacji dostarczonych Komisji przez państwa członkowskie. Do sprawozdania dołącza się w razie potrzeby wniosek ustawodawczy.	z wykorzystaniem informacji dostarczonych Komisji przez państwa członkowskie. Do sprawozdania dołącza się w razie potrzeby wniosek ustawodawczy.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 70 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) liczby wniosków o odmowę uznania orzeczenia sądu lub dokumentu urzędowego stwierdzającego pochodzenie dziecka z wiążącym skutkiem prawnym w państwie członkowskim pochodzenia na podstawie art. 32 oraz liczby przypadków, w których wydano odmowę uznania orzeczenia;	a) liczby wniosków o odmowę uznania orzeczenia sądu lub dokumentu urzędowego stwierdzającego pochodzenie dziecka z wiążącym skutkiem prawnym w państwie członkowskim pochodzenia na podstawie art. 32 oraz liczby przypadków, w których wydano odmowę uznania orzeczenia***, jak również powody, dla których uwzględniono wniosek o odmowę uznania, jak określono w przepisach art. 31 niniejszego rozporządzenia***;

PROCEDURA W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Tytuł	Jurysdykcja, prawo właściwe, uznawanie orzeczeń i przyjmowanie dokumentów urzędowych dotyczących pochodzenia dziecka oraz ustanowienie europejskiego poświadczenia pochodzenia dziecka
Odsyłacze	COM(2022)0695 – C9-0002/2023 – 2022/0402(CNS)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 16.1.2023
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	FEMM 16.1.2023
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Robert Biedroń 19.9.2023
Zastąpiony(a) sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej	Margarita de la Pisa Carrión
Rozpatrzenie w komisji	26.6.2023 19.7.2023
Data przyjęcia	19.9.2023
Wynik głosowania końcowego	+: 26 –: 6 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Isabella Adinolfi, Christine Anderson, Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Annika Bruna, Maria da Graça Carvalho, Margarita de la Pisa Carrión, Gwendoline Delbos-Corfield, Rosa Estaràs Ferragut, Lina Gálvez Muñoz, Lívia Járóka, Arba Kokalari, Alice Kuhnke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Karen Melchior, Johan Nissinen, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Pina Picierno, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Eugenia Rodríguez Palop, María Soraya Rodríguez Ramos, Maria Veronica Rossi, Christine Schneider, Sylwia Spurek
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Abir Al-Sahlani, Silvia Modig, Eleni Stavrou, Hilde Vautmans
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Laura Ballarín Cereza, Martin Hojsík

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

26	+
PPE	Isabella Adinolfi, Maria da Graça Carvalho, Rosa Estaràs Ferragut, Arba Kokalari, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Christine Schneider, Eleni Stavrou
Renew	Abir Al-Sahlani, Martin Hojsík, Karen Melchior, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
S&D	Laura Ballarín Cereza, Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Lina Gálvez Muñoz, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Pina Picierno, Evelyn Regner
The Left	Silvia Modig, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek

6	-
ECR	Johan Nissinen, Margarita de la Pisa Carrión
ID	Christine Anderson, Annika Bruna, Maria Veronica Rossi
NI	Lívia Járóka

0	0

Objaśnienie używanych znaków:
+ : za
- : przeciw
0 : wstrzymało się